

MEDITATIO XIV.

De eo quòd Joseph voluit dimittere Mariam conjugem suam.

PUNCTUM I.

Sanctos
veteris
Test. su-
perat. SANCTITAS Josephi : nempe pro munere , ad quod fuit electus. Superavit patriarchas : fide , Abrahamum ; tolerantiam , Jacob ; castitate , alterum Josephum ; consuetudine cum Deo , Moysen ; caritate populi , Samuelem ; humilitate et mansuetudine , Davidem. Ut divinis vacaret , voto se castitatis obtrinxit , quam ita eximie consecutus est , ut ex consuetudine familiari Virginis , nihil animus ejus contraheret ; imò ad amorem ejus virtutis magis accenderetur.

PUNCTUM II.

Exercitia-
tio Joseph
et Mariæ. Quòd Deus non revelaverat Josepho mysterium , sicuti Elisabethæ et Zachariæ , ad exercitationem virtutis tum Mariæ , tum Josephi : dum hic angitur de sponsæ lapsu ; illa , de infamiâ apud justum. Sic suos probat Deus. *Proba me , Domine , et tenta me.* Et debet cum gaudio suscipi , quando absque culpâ nostrâ , et præsertim quando potius propter virtutem tribulatio contingit , ut Mariæ.

PUNCTUM III.

Quæ indè eluxerint virtutes Josephi : Patientia , Hinc quæ
virtutes. in dissimulando factum , non exprobrando , non deferendo ; prudentia , dum cogitat dimittere , cum quâ , ut adulterâ , non conveniebat habitare ; nec id præcipitat , sed volvit animo. In Maria elucet , 1. Humilitas , nihilominus mysterium reticendo , nec apud maritum ullam suâ defensionem asserendo. Non sic ego , qui effutio , si quid ad honorem facit ; et mille texto excusationes in peccatis. 2. Confidentia in divinâ Providentiâ , cui se per orationes commendabat.

PUNCTUM IV.

Revelatio per angelum. Nimirum humanis mediis deficientibus , præstò sunt divina. Expende gaudium et gratulationem utriusque , necnon revelationis ipsa verba. Exemit scrupulum : *Noli timere.* Sponsum purgat : *De Spiritu sancto est.* Nutritium , et quasi patrem Christi constituit : *Vocabis nomen ejus Jesum.* Revelat
Deus.
Matt. 1.
21.

PUNCTUM V.

Et accepit conjugem suam ; introduxit in domum nec tamen cognovit usque ad partum , nec post. Qualis deinceps inter eos convictus ?

MEDITATIO XV.

De expectatione Partûs.

PUNCTUM I.

Nascendi desiderium in Christo. Luc. 12. 50. Quomodò ipse Christus infans expetierit ardenti desiderio perficiendi salutem nostram; ut jam tunc diceret: *Baptismo habeo baptizari; et quomodo coactor, usque dum perficiatur?* Nihilominus continuè sese per novem menses, neque ad diem secum dispensavit, quòd ea inclusio pœna quædam esset, ad satisfaciendum pro nobis; quales occasiones non omittebat. Deindè, erat quasi quidam secessus, in quo opus suum Patri commendabat, antequam illud aggredere; sicut in deserto comparavit sese ad prædicandum, per dies quadraginta.

PUNCTUM II.

In Beat. Virg. Desideria B. Mariæ videndi, et fruendi aspectu Filii, quem sciret Deum, et ex ipsâ, hominem: item fovendi, serviendi ipsi, maternaque obsequia exhibendi, pro eo quòd dignatus esset ipsam habere matrem. Quare dicebat: *Quis mihi det te Filium meum, ut inveniam te foris, et deosculer te?* et tandem optabat eam prodire, communis salutis causâ. Ego similiter in me desideria excitabo, ut Christus in me et aliis nascatur per gratiam, utque illum omnes ament, eique serviant. Item conceptos animo salu-

De expectatione Partûs. 199

tares affectus, ut pariam, et in rem deducam, adnitar: quod ni fiat, velut fœtus, ultra tempus utero inclusus, excruciat matrem, ita cohibitæ inspirationes divinæ exulcerant mentem. *Desideria*, inquit *Sapiens*, *occidunt pigrum: Vult quippè, et non vult.* Prov. 1. 25. Prov. 13. Undè monet Apostolus: *Spiritum nolite extinguere.* 1. Thess. 5. 19. Huc referri possunt antiphonæ Ecclesiæ: *O Sapientia!* etc.

PUNCTUM III.

Expectabat Diva partum, certa de integritate suâ; B. V. certa de virginitate. siquidem integra conceperat, et habebat firmum propheticum sermonem: *Ecce Virgo concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel, quod est interpretatum nobiscum Deus.* Isa. 7. 14. Matt. 1. 23. Et se illam esse considerans, de quâ prædictum erat, exultabat *spiritus* ejus in *Deo salutari* suo, dicebatque: *ô tu vere mihi Emmanuel!* nam et Gabriel ad me: *Dominus tecum.* Cæterum non angebatur de futurâ partûs difficultate, doloribusque, ut cæteræ matres, quandò ipsa sine carnali voluptate conceperat. Tantùm erat intenta præparandæ animæ affectibus pietatis, ad vicinum partum; qualiter nos convenit disponi ad Christum excipiendum, juxta Præcursoris monitum: *Dirigite* Joan. 1. 23. *viam Domini;* intentionem dirigite, superbiam deprimite, asperitatem morum deponite.

MEDITATIO XVI.

Profectio B. Virginis in Bethleem ex Nazareth.

PUNCTUM I.

Extra patriam nati-
tatur. QUOD Christus, destinato consilio, suum in mundum ingressum ita disposuit, ut esset illius modus, nobis quidem ad exemplum quàm utilissimus; ipsi verò ad ferendum permolestus et gravis. Undè extra Nazareth nasci voluit, ut qualicumque domesticâ commoditate nascens privaretur. I nunc, qui tam studiosè tuas commoditates consecaris.

PUNCTUM II.

Occasio. Occasio profectionis extitit tributum à Cæsare indictum. Et is quidem ambitione, ad ostentandum imperium, et cupiditate auri ducebatur, in edicto promulgando: Christus autem humilitatis et subjectionis exercendæ indè occasionem sumpsit, ad exemplum.
1. Pet. 2. 13. Quidni ego subjiciam me *omni humanæ creaturæ propter Deum?*

PUNCTUM III.

Ratio itineris. Ratio itineris. Singulari totius oris modestiâ procedebat Virgo, mente in illum, quem gestabat, defixâ, tacitaque cum illo loquens, aut de illo cum Josepho. Non gravabat sacra sarcina gestantem, sed

sublevabat; ac propinquâ fruendi illo spe, vires reficiebat: cùm alioqui sat prolixa et difficilis via, asperitasque hiemis, teneram virginem fatigarent.

PUNCTUM IV.

Quòd hospitio excluditur. *In propria venit, et sui hospitio excluditur.* Jam tunc illud implebatur: *Vulpes foveas habent, et volucres cæli nidos: Filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet.* Joan. 1. 11. Luc. 9. 58. Quin vulpes, astuti et cupidi homines, à suis foveis Christum excludunt: volucres autem, superbi et nobiles, à suis nidis; ut stabulum subire debeat, ubi *bos et asinus cognoscant possessorem suum.* Isa. 1. 3. Mites ac humiles viros à se repellunt, quia in eis Christus non agnoscitur. O si cognovisses et tu quàm sæpè Dominum repellis à te, et quoties pulsanti non aperis!

MEDITATIO XVII.

Nativitas Christi.

PUNCTUM I.

QUOMODO, imminente nascendi tempore, quòd Exultans prodit. *Exultavit ut gigas ad currendam viam,* Psal. 118. 6. nec prævenire, nec prorogare Christus voluit, ab ipso primo ortu ad exitum usque, à summo usque ad summum, ab utero ad crucem. Deindè, hospitium suum, uterum Ma-

Dona pro
hospitio.

tris, Rex tantus haud reliquit indonatum in egressu suo. Quare tunc ineffabili luce ac lætitiâ Matris suæ animam perdidit. Cavet etiam illi ab omni incommodo, quod alioqui in partu reliquæ mulieres perpetiuntur: nam et sine dolore enixa est, et claustro virginali nequaquam violato.

PUNCTUM II.

In con-
templatio-
ne parit.

Virgo præsentens partum, secedit parumper, totaque in Deum absorpta, præstolatur Salvatorem, Deique salutare: quo repenti edito, atque conspecto, quid illa senserit, nec cogitando assequi licet. Agnoscebat filium suum: sed et eundem Filium Dei, verum Deum. Illinc amor ipsam exstimulabat, hinc reverentia retrahebat. Utroque autem attemperato, mixtoque amore cum reverentiâ, gaudio cum lacrymis, infantem in ulnas accipit; suaviatur ac liquescit anima ejus in complexu nati. Deinde, pannis eum involvit, quos provida paraverat; locatumque reverenter in præsepio, prima adorat: gratias agit, quòd venisset propter salutem hominum, quòdque se dignatus fuisset honore Matris: vicissim ei offert, dicatque sua Matris obsequia, affectu inenarrabili. Simili eum sensu sanctus Joseph adorat, et gratias agit pro nutriti sibi munere commisso; fidelemque suam operam promittit. Faciam et ego.

Pannis in-
volvit.

PUNCTUM III.

Mira in hoc Infante expendam: ac præcipue, quòd qui Deus est, et sedet super Cherubim, in humi præsepio jacet. Deinde, quomodo gratias agit Patri, cujus voluntate illic reclinatus est, offertque seipsum ad perficiendum opus redemptionis. Clamat etiam ad nos tacitus: *Discite à me, quia mitis sum et humilis corde*; et: *Nisi efficiamini sicut parvuli, etc.* et: *Quicumque humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est major in regno Cælorum.* Prætereà quid agit infans? plorat et alia agit qua talis. Nam etsi perfectâ uteretur ratione, quæ tamen erant illius ætatis, naturam agere sinebat: quidquid autem ageret, Deo offerebat pro reconciliatione mundi; infantiles lacrymas, vagitus, et omne tale. Postremò, quæ jam tunc patiebatur æstimabo; aspero anni tempore, in tempestâ nocte, loco incommodissimo, in rerum omnium paupertate, et rejectus ab omnibus. Nec ea patitur invitus, aut necessitate; sed volens, certoque consilio: *Pauper sum ego, et in laboribus à juventute meâ.*

Infantis
persona.

Verba.
Matt. 11.
29. c. 18.

3 et 4.

Actiones.

Passiones.

Pr. 87. 16.

MEDITATIO XVIII.

Annuntiatio ad Pastores.

PUNCTUM I.

QUOD angeli, viso Domino in præsepi, obsupuerunt, supplicesque eum de Cælo adoraverunt, Angeli adorant.

Heb. 1. 6. jubente etiam Deo Patre: *Et adorent eum omnes angeli Dei*; et cum absconditum mortalibus, obscurumque cernerent, gestiverunt omnes venire in terras; atque illius annuntiare nativitatem: Sic ego accendar studio manifestandi Dei nomen hominibus, *Ps.* 66. 3. *ut cognoscant in terrâ viam ejus, in omnibus gentibus salutare ejus.*

PUNCTUM II.

Quod pastoribus Christus annuntiat. 1. Non sapientibus circa Bethleem, quia superbi; non divitibus, quia cupidi; non nobilibus, quia deliciis dediti: sed humilibus pauperibus, laboriosis, superque gregem vigilantibus: *Consteor tibi, Pater, quia revelasti ea parvulis.* 2. Annuntiat gaudium; cujus materia est: *Quia natus est vobis Salvator.* Non sibi nascitur, non angelis, sed nobis, qui salute indigebamus: *Nobis natus, nobis datus, ex intactâ Virgine.* 3. Signa mirabilia indicantur, per quæ reperitur: *Invenietis infantem pannis involutum, positum in præsepio.* Ergo signa sunt, infantia, paupertas, et humilitas. Ex his intelligam, an in me natus sit; si ea vigeant in corde meo.

PUNCTUM III.

Quare mittantur angelis. Angelorum gratulatio et glorificatio. Mittit Deus angelos, ut sic humiliatum ejus Filium clarificent: quod Deus facere consuevit inter despectiones. Deinde, ut discamus quid nos facere conveniat; quomodo

modò glorificare, et gratias agere, quando propter nos ille humiliatus est. *Gloria in excelsis Deo*: Quippè non aliud Dei opus magis ad illius gloriam facit, quam Incarnatio Verbi. Quòd si in Cælo propter illud glorificatur, utique et in terrâ Deus propter hoc debet glorificari; quæ ideò dicitur *plena gloriâ Dei.* *Isa.* 6. 3. *O impendam me totum in illam! Et in terrâ pax.* Multiplex pax, hominis cum Deo, per remissionem peccatorum; hominis secum, per subjectionem carnis ad spiritum; hominum inter se, per concordiam voluntatum: *Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis.* *Ps.* 71. 7. *Hominibus bonæ voluntatis*: Iis nimirum, erga quos benigna est Dei voluntas, quæ est radix nostri omni boni; sed et iis, qui ipsi sunt bonæ voluntatis, ordinatæ in Deum, subjectæque illius legi. Talibus promittitur pax; non autem iis qui boni sunt intellectûs, aut aliis pollent talentis.

PUNCTUM IV.

Recedunt angeli, et in transitu invisunt præsepe, ibi canticum repetentes, quantâ Mariæ exultatione!

MEDITATIO XIX.

Adoratio Pastorum.

PUNCTUM I.

PROFICISCUNTUR pastores. Non posthabent acceptum nuntium, ut quidam divinas inspirationes: sed hortantur se mutuò ad inquirendum ostensum sibi Pastorum fervor.

bonum. Est hoc aliquid ei simile, quod apud Ezechielem: *Cherubim percutiebant inter se alas, quasi gestientes, ad obsequium Deo præstandum. Deinde etsi non fuerit eis mandatum, nutum tamen pro mandato habuerunt, perfectâ obedientiâ. Denique festinantes quærent, fervore magno ac desiderio.*

Ezech. 3. 13.

PUNCTUM II.

Illustrati Pastores.

Reperiunt annuntiatum, et adorant. Credibile est, ad primum conspectum, ex infantis ore promississe splendorem, simulque intus illuminatos fuisse pastores, ut illum Messiam et Deum esse cognoscerent. Deinde ad hanc illustrationem reverentiâ tacti, simulque amore succensi, prosternunt corpora, adorant, gratias agunt; offerunt de suâ paupertate, implentes illud: *Non apparebit ante Dominum vacuum.* Tum ad Matrem conversi, quæ sanctitatem spirabat, eam reverenter alloquuntur, gratulantur de tali prole, narrant quæ viderant et audiverant de Puero hoc.

Deut. 16. 16.

PUNCTUM III.

Recedunt. Recedunt ad propria, glorificantes et laudantes Deum in omnibus quæ audierant et viderant: vel circa præsepe; nam viderant Infantem admirabilem, et audiverant ibi aliqua mirabilia de illo à Matre: vel antè, ut ea quæ audiverant ab angelo; et conferrando ea cum visis ad præsepe, laudabant Deum. Deinde hæc audita et visa narrabant aliis: et omnes

qui audiverunt, mirati sunt. Tum apud præsepe narabant, quò alii aliqui confluerant, exciti adventu pastorum; tum obviis, ut fit in rebus insolitis. Porrò cæteri mirabantur: *Maria autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo.* Quatuor genera hominum. 1. Quidam, etiam auditis, nihil movebantur, aliis intenti. 2. Aliqui illac transeuntes, et introsipientes, nihil notantes singulare, præteribant. 3. Alii fide vivâ accedentes, agnoscunt et adorant, fructumque referunt; sed recedunt ad sua. 4. Alii inhærent, ut Maria et Joseph; voluntque assidue, et inter se conferunt mysterium.

Luc. 2. 19.

Quatuor genera hominum ad præsepe.

MEDITATIO XX.

Circumcisio Christi.

PUNCTUM I.

ÆSTIMANDA in Matre et sponso obedientia legi, ob quam subjecerunt circumcisioni Filium. Item affectus Matris in ipso actu: quàm compatiabatur! quàm blandè fovebat Circumcisum! quàm diligentiam plagam curabat! quàm pietate primitias sanguinis, cum Filio, Patri offerebat; cujus guttula, vel sola, ad redemptionem nostram satis futura!

Obedientia.

PUNCTUM II.

Christi
obediencia.

Qualis in circumciso Infante affectus. 1. Obedientiæ erga legem durissimam, in quâ poterat secum dispensare, ut Deus: aut quâ etiam non tenebatur, quippè ab originali culpâ immunis; cujus erat testificatio ipsa circumcisio; quam suscipiendo, uni-

Humilitas.

versæ legis faciendæ debitor fiebat. 2. Humilitatis, dum notam peccatoris accipit; nos autem qui verè sumus peccatores, renuimus videri, aut dici. 3. Patientiæ in ferendo vulnere, ob teneram complexionem, valdè acri. Porrò ita sensibilis doluit et ploravit, ut simul gauderet ob impletam in eo Patris voluntatem. 4. Caritatis, tum erga Patrem, tum erga nos, quâ etiam totum sanguinem dare, innumerasque plagas accipere, paratus fuit.

Patientia.

Caritas.

PUNCTUM III.

Circumcisio spiritalis.

Est quædam spiritalis circumcisio, quam Christus nos docet suâ corporali; nempe superflua abjicere in vitæ commodis, et inordinatos affectus reserare. Hanc nostram circumcisionem qui juvant, eique cooperantur, amandi sunt: nempe qui vel incommodo, vel injuriâ aliquâ nos afficiunt; undè nimius nostrî, et honoris proprii amor castigatur.

Sanguinem fudit.

Deindè considera quòd Christus tripliciter sanguinem fudit. 1. In circumisione, à suis, debito et sancto ministerio. 2. A seipso in horto, per vehementem cum imminente morte conflictationem, animi sponte

susceptam; à Satanæ ministris in Passione ipsâ. Ita etiam circumcisio nostra, partim ab iis qui præsumunt, perfici debet, amputando occasiones, et mortificando subditorum affectus, detrahendoque non necessaria: partim à nobis ipsis, per voluntarias mortificationes: partim ab adversariis et calumniatoribus. Offeram me ad omnem modum.

MEDITATIO XXI.

De impositione Nominis Jesu.

PUNCTUM I.

NOMEN Christo imponitur à Deo, qui solus potuit nominare ipsum, uti solus noverat finem et officium illius. Nominavit autem Jesum, hoc est, Salvatorem: quod nomen si quidam alii acceperunt, ut in figurâ tantum acceperunt, et secundum quid; Christus autem simpliciter et excellenter, multis modis. 1. Quia ab omni simpliciter malo nos liberat. 2. Quia sic liberat, ut simul introducat in omne genus boni, in hac vitâ et alterâ. 3. Quia modo singulari liberat, quòd sit Deus et homo: undè fit ut, persoluto pretio, ad æqualitatem redimat, non pro potentiâ tantum liberet; qui dicit: *Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.* Igitur, in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo. Porrò Beata Virgo Maria prima fuit, quæ infanti jam nato hoc nomen imponendum edixit; et prima illud pro-

Jesu nomen.

Christo antonomasiâ

Isa. 63. 1.

Habac. 3.

B. V. no-

men indit.

nuntiavit : *Jesus est nomen ejus*. In pronuntiando autem , tum ipsa præcipuè , tum Joseph , et astantes mirâ perfusi sunt suavitate , tanquam ex effuso forâs unguento. Quippè *Oleum effusum nomen tuum* , ô Jesu ! *ideò adolescentulæ dilexerunt te* : in primis Mater , cujus spiritus exultavit in Deo salutarî suo , in Deo Jesu suo. Impositum sibi nomen accepit Infans , gratiasque egit Patri æterno pro nomine , et officio , ad exequendum illud paratissimus.

PUNCTUM II.

Cur in Circum-
cissione da-
tur. Cur in
Circum-
cissione da-
tur. Cur nomen in circumcissione imponitur? 1. Ad clarificandum ipsum , ut quia tanquam esset peccator , circumcidebatur , ex nomine innotesceret eum esse Salvatorem qui tollit peccata mundi. 2. Ad significandum , quòd Salvator veniret per sanguinem ; cujus modo quasi primitias offerret , daturus postea totum.

PUNCTUM III.

¹ Cor. 12.
3.
Excen-
tie hujus
nominis.
Excelsæ hujus nominis ; quòd si nec nominari potest , nisi in Spiritu sancto , ut ait Apostolus , quis ejus excellentias assequatur? 1. Complectitur perfectiones divinas inferentes ; qui si Jesus est , utique in factio bonus , sanctus , sapiens , omnipotens , misericors ; sunt enim hæc necessaria ad salvandum : quare factus est nobis sapientia à Deo , et justitia , et sanctificatio et redemptio. 2. Complectitur omnia dona gratiæ et virtutum : quia de plenitudine ejus parti-

cipare debent , qui salvantur. 3. Officia omnia illius : quòd sit magister , medicus , pater , judex , advocatus , pastor , protector , Jesus meus , et omnia. 4. Est compendium aliorum nominum apud Isaiam : *Vocabitur nomen ejus Admirabilis , Consiliarius , Deus fortis , Pater futuri seculi , Princeps pacis*. 5. Est mihi fons et origo bonorum omnium : in hoc datur remissio peccatorum , orationes à Deo exaudiuntur , ægritudines spirituales curantur , tentationes vincuntur , dæmones profligantur , pericula avertuntur ; est lux , et dux , atque ad omnes virtutes stimulus.

MEDITATIO XXII.

Magorum profectio Hierosolymam.

PUNCTUM I.

APPARITIO stellæ. Voluit Deus , sicut in Judæâ pastoribus , ita etiam gentibus manifestare ortum Salvatoris , atque ad adorandum vocare : siquidem omnium erat Salvator , tum Judæorum , tum gentilium. Illis autem per angelum , his per novam stellam significavit , juxta vaticinium Balaam. Multi etiam alii eandem stellam viderunt , et quem indicaret conjecerunt ; sed hi tantum Magi ad inquirendum permoti sunt. Sic plerique commodis temporibus intenti , posthabent lucem divinæ inspirationis , relinquentes iter rectum , et ambulant per vias tenebrosas ; aiuntque illud : *Leo est in viâ ; occidendus*

^{Num. 24.}
^{17.}
^{13.}
^{c. 26.}
^{12.}

Job 6. 16. sum; prætexentes excusationes. Sed *qui timet pruinam, irruet super eum nix*: et isti pro temporali incommodo incurrunt æternum. Singulare beneficium Magis collatum, ut præ tot aliis efficacius moverentur, ut, omnibus postpositis, quærerent Christum, quale Abrahæ: *Egredere de terrâ tuâ*. Optem ita vocari; et si vocatus sum, mundumque reliqui, ut Christum invenirem, gratias agam. Nam alioqui, *Matt* 20. *Muli sunt vocati; pauci verò electi*, ita ut obtemperarent.

PUNCTUM II.

Stella ducit. Profectio Magorum. Dant se viæ: et ecce vident stellam præire ducem, ut olim Hebræos antecederat columna, nubis per diem, ignis per noctem. Nempè aggredientibus magno animo servitium Dei adest gratia singularis ad prosequendum cœpta. *Sequuntur.* sequuntur stellæ ductum in neutram partem declinando, et cum illâ vel quiescendo, vel se movendo; ita ego ductum rectæ rationis, supernaturale item lumen, et illustrationes à Deo immissas, et denique superiorum, et spiritualis patris directionem, sequar, quasi totidem stellas, vel unam potius ex pluribus coagmentatam. Appropinquantibus illis Hierosolymam, subducitur aspectibus eorum stella ad fidei constantiæque probationem; ac licet tristati fuerint, non tamen à cœpto destiterunt. Ita nos, cum subtrahitur consolatio, non resiliemus. Converterunt autem se ad mediâ ordinaria, quærendo ex

aliis, sicuti Sponsa: *Num quem diligit anima mea Cant* 3. 3. *vidistis?* Adeundi prælati, et qui nos juvare queunt.

PUNCTUM III.

Interrogant audacter de rege nato. 1. Elucet *Fides.* fides eximia. Non quærunt an sit natus; sed de loco tantum, quasi de re nihil dubitent. 2. Magnitudo *Magnanimitas.* Magnitudo animi. Non verentur, in regiâ civitate, et aulâ ipsâ, alium regem Judæorum quærere, quàm qui præsidebat. Quâ tantâ illorum confidentiâ turbatur *Turbatio.* Herodes, ipsi verò minimè. Cum Herode turbatur civitas, quæ potius gaudere debebat, cum ex Messie expectatione, verique sui Regis, tota penderet; sed fit ut potentioribus consentiatur, etiam in malo.

PUNCTUM IV.

Herodes inquit ex sacerdotibus. Elucet mira *Herodes locum designat.* providentia Dei. 1. Quòd iniquum faciat cooperari suo consilio; diligentiam enim Herodis patefit locus nati-
vitat. 2. Quia per malos ministros et sacerdotes aperit sensum *Malach. 2.* Scripturarum piis: *Labia enim sacerdotum custodient scientiam.* 3. Quòd Scriptura sit lumen ad inveniendum Christum; quæ cum habetur, non est opus aliâ stellâ: *Scrutamini Scripturas: illæ sunt quæ testimonium perhibent de me.* 4. Judicium *Joan. 5. 30.* Dei; quòd gentiles è longinquo cum labore veniunt adoratum; Judæi autem, quibus promissus, et inter quos erat, non se loco movent, scilicet: *Nemo Joan. 6. 44.* potest venire ad me, nisi Pater meus traxerit eum.

MEDITATIO XXIII.

Inventio et adoratio Regis nati.

PUNCTUM I.

PROSEQUUNTUR Magi iter, et iterum vident stellam. Cum primum de loco nativitatis indicium acceperunt, relicto aulae strepitu, pergunt. Non nisi ex necessitate, inter tales morari oportet viros religiosos. Quin ipse rex David à tumultu cupiebat liberari: *Quis dabit mihi pennas sicut columbae, et volabo, et requiescam?* Nota etiam bonitatem Dei, qui Magos jam ex indicio pergentes, voluit solari, reddidit stellam; unde illi mirifice recreati sunt: *Secundum multitudinem dolorum meorum, consolationes tuae latificaverunt animam meam.* Ità Deus agit cum homine.

PUNCTUM II.

Appulsus in Bethleem, et ingressus in domum. Stupor Regum. 1. Stupent, cum vident stellam super casam stare; sed continuo illustrati, discunt quod regnum ejus non est ut regnum mundi. 2. Inveniunt puerum cum Marià matre ejus. Sic etiam pastores. Non facile disjunguntur Jesus et Maria, et debent in affectu nostro conjungi. 3. Ad conspectum infantis emicuit ex ejus vultu radius, qui etiam mentes Magorum illuminavit, ut agnoscerent illum esse verum

Inventio et Ador. Regis nati. 215

Deum, Regemque et Salvatorem. Unde gaudio magno perfusi sunt, magis quam ex revisa stellâ. Et utique erat Christus *Stella matutina*. Quare implementum tunc in Magis illud: *Satiabor cum apparuerit gloria tua.* Apoc. 2. 28. c. 22. 16. Ps. 16. 15.

PUNCTUM III.

Magi adorant et offerunt. 1. Procidunt ad terram totis corporibus, simulque animis demissimè prosternuntur; implerique cœpit: *Coram illo procident Æthiopes, et inimici ejus terram lingent.* 2. Fuit adoratio patriæ, tanquam vero Deo exhibita, pro salute hominum facta homini; pro quo in genus humanum beneficio, proque singulari erga se, Magi gratias ex intimo corde Infanti egerunt; impleveruntque illud pro sua parte: *Et adorabunt eum omnes reges terræ, omnes gentes servient ei.* O serviant illi omnes, ac imprimis ego! et tandem fiat ei quod apud Isaiam: *Mihi curvabitur omne genu.* 3. Promunt aurum Regi, thus Deo, myrrham Homini mortali; necnon interna: aurum caritatis, thus devotionis et myrrham mortificationis, quæ et ego offeram; ac, si religiosus sum, trina vota. In myrrhâ offeram castitatem, quæ caro à corruptione præservatur; in auro, paupertatem, quæ omnibus se abdicat Christi causâ; in thure obedientiam, quæ est oblatio totius hominis in odorem suavissimum Deo. Nec bonus Jesus dimisit indonatos, aut se vinci liberalitate passus est. Reddidit vicissim Magis, aurum sapientiæ, quâ

mysterium incarnati Verbi perceperunt; thus insignis devotionis, internæque consolationis; myrrham incorruptionis à peccatis, ne posthac laberentur lethaliter; quæ est confirmatio in gratiâ. Ita piè credi potest.

PUNCTUM IV.

Colloquia Magorum cum Mariâ. Narrabant de stellâ, de gestis Hierosolymis; circumspiciebant casam, præsepia, pannos, ipsam Matrem admirabantur. Illa vicissim conservabat omnia, confers in corde suo; laudabat eorum fidem, confirmabat. Non adfuerat initio Joseph, ut indicaretur Infantem hunc non habere Patrem in terris, quâ homo erat: superveniens autem Joseph, quæ sensit? quæ dixit? Cum pernoctâssent ibi, admonentur in somnis, ne redirent ad Herodem, quod ille petierat; ne ipsi et Infans in periculum adducerentur. Parent, et aliâ viâ revertuntur, gratulantes sibi pro suscepto labore. Ita iis coniungit, qui constanter Christum quæerunt.

MEDITATIO XXIV.

Purificatio Matris et Præsentatio Filii.

PUNCTUM I.

B. Virgini virtutes. VIRGO implet legem purificationis, quæ jubebat mulierem quæ peperisset masculum, oblato sacrificio, purificari in templo post quadraginta dies. 1. Libenter

se continuit per illos dies in illâ casâ, intenta alendo filio, et defixa in contemplatione tantæ rei. 2. Enituit puritas, quòd, cum purissima esset, adhuc voluit purificari. 3. Obedientia erga legem, à quâ tamen erat exempta, quòd concepisset, non suscepto semine. 4. Humilitas, profitendo se indigere purificatione, dum ritum servabat: offerendo *pullum columbæ, aut turturem pro peccato*; sicut Filius peccatorem exhibuit, admissâ circumcissione. 5. Amor paupertatis, quia non agnum obtulit in holocaustum, sed pullum columbæ, aut turturem, quod permittebatur pauperibus; et potuisset procurare agnum ex oblatione Magorum, sed maluit ex pauperibus esse. 6. Devotio et reverentia, quâ munus suum obtulit sacerdoti, petens pro se orari. Hæ sex virtutes sunt instar sex foliorum lilii candidissimi: *Cant. 2. 2. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.*

PUNCTUM II.

Lex altera jubeat offerri Deo omne primogenitum, in memoriam liberationis ex Ægypto, ab internectione primogenitorum omnium, tam hominum, quàm pecudum. 1. Devotè offert Patri æterno Filium ipsius, et proprium; oblatione significatâ præteritis seculis per tot illas primogenitorum oblationes, et optatissimâ ipsi Patri æterno, multòque acceptiore, quàm Abelis, Noë, Abrahæ, omnibusque mosaicis sacrificiis, per quam petebat pia Mater toti mundo salutem et reconciliationem. 2. In-

Oblatio B. Virg. Ipsius Christi.

DIPLOM. Compend. I. N